

جمهوری اسلامی ایران
Islamic Republic of Iran

سازمان ملی استاندارد ایران

Iranian National Standardization Organization

استاندارد ایران ایزو آی ای سی

۱۵۰۲۶-۲

چاپ اول

۱۳۹۲

INSO-ISO-IEC

15026-2

1st. Edition

**Identical with
ISO/IEC15026-2:2011
2014**

مهندسی سامانه و نرم افزار - تضمین
سامانه ها و نرم افزار
قسمت ۲:
مورد تضمین

**System and software engineering-systems
and software assurance
Part 2:
Assurance case**

ICS:35.080

به نام خدا

آشنایی با سازمان ملی استاندارد ایران

مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران به موجب بند یک ماده ۳ قانون اصلاح قوانین و مقررات مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران، مصوب بهمن ماه ۱۳۷۱ تنها مرجع رسمی کشور است که وظیفه تعیین، تدوین و نشر استانداردهای ملی (رسمی) ایران را به عهده دارد.

نام موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران به موجب یکصد و پنجاه و دومین جلسه شورای عالی اداری مورخ ۹۰/۶/۲۹ به سازمان ملی استاندارد ایران تغییر و طی نامه شماره ۲۰۶/۳۵۸۳۸ مورخ ۹۰/۷/۲۴ جهت اجرا ابلاغ شده است.

تدوین استاندارد در حوزه‌های مختلف در کمیسیون‌های فنی مرکب از کارشناسان سازمان، صاحب نظران مراکز و مؤسسات علمی، پژوهشی، تولیدی و اقتصادی آگاه و مرتبط انجام می‌شود و کوششی همگام با مصالح ملی و با توجه به شرایط تولیدی، فناوری و تجاری است که از مشارکت آگاهانه و منصفانه صاحبان حق و نفع، شامل تولیدکنندگان، مصرف‌کنندگان، صادرکنندگان و واردکنندگان، مراکز علمی و تخصصی، نهادها، سازمان‌های دولتی و غیردولتی حاصل می‌شود. پیش‌نویس استانداردهای ملی ایران برای نظرخواهی به مراجع ذی نفع و اعضای کمیسیون‌های فنی مربوط ارسال می‌شود و پس از دریافت نظرها و پیشنهادهای در کمیته ملی مرتبط با آن رشته طرح و در صورت تصویب به عنوان استاندارد ملی (رسمی) ایران چاپ و منتشر می‌شود.

پیش‌نویس استانداردهایی که مؤسسات و سازمان‌های علاقه‌مند و ذی‌صلاح نیز با رعایت ضوابط تعیین شده تهیه می‌کنند در کمیته ملی طرح و بررسی و در صورت تصویب، به عنوان استاندارد ملی ایران چاپ و منتشر می‌شود. بدین ترتیب، استانداردهایی ملی تلقی می‌شوند که بر اساس مفاد نوشته شده در استاندارد ملی ایران شماره ۵ تدوین و در کمیته ملی استاندارد مربوط که سازمان ملی استاندارد ایران تشکیل می‌دهد به تصویب رسیده باشد.

سازمان ملی استاندارد ایران از اعضای اصلی سازمان بین‌المللی استاندارد (ISO)^۱، کمیسیون بین‌المللی الکتروتکنیک (IEC)^۲ و سازمان بین‌المللی اندازه‌شناسی قانونی (OIML)^۳ است و به عنوان تنها رابط^۴ کمیسیون کدکس غذایی (CAC)^۵ در کشور فعالیت می‌کند. در تدوین استانداردهای ملی ایران ضمن توجه به شرایط کلی و نیازمندی‌های خاص کشور، از آخرین پیشرفت‌های علمی، فنی و صنعتی جهان و استانداردهای بین‌المللی بهره‌گیری می‌شود.

سازمان ملی استاندارد ایران می‌تواند با رعایت موازین پیش‌بینی شده در قانون، برای حمایت از مصرف‌کنندگان، حفظ سلامت و ایمنی فردی و عمومی، حصول اطمینان از کیفیت محصولات و ملاحظات زیست‌محیطی و اقتصادی، اجرای بعضی از استانداردهای ملی ایران را برای محصولات تولیدی داخل کشور و/یا اقلام وارداتی، با تصویب شورای عالی استاندارد، اجباری نماید. سازمان می‌تواند به منظور حفظ بازارهای بین‌المللی برای محصولات کشور، اجرای استاندارد کالاهای صادراتی و درجه‌بندی آن را اجباری نماید. همچنین برای اطمینان بخشیدن به استفاده کنندگان از خدمات سازمان‌ها و مؤسسات فعال در زمینه مشاوره، آموزش، بازرسی، ممیزی و صدورگواهی سامانه‌های مدیریت کیفیت و مدیریت زیست‌محیطی، آزمایشگاه‌ها و مراکز کالیبراسیون (واسنجی) وسایل سنجش، سازمان ملی استاندارد ایران این گونه سازمان‌ها و مؤسسات را بر اساس ضوابط نظام تأیید صلاحیت ایران ارزیابی می‌کند و در صورت احراز شرایط لازم، گواهینامه تأیید صلاحیت به آن‌ها اعطا و بر عملکرد آن‌ها نظارت می‌کند. ترویج دستگاه بین‌المللی یکاها، کالیبراسیون (واسنجی) وسایل سنجش، تعیین عیار فلزات گرانبها و انجام تحقیقات کاربردی برای ارتقای سطح استانداردهای ملی ایران از دیگر وظایف این سازمان است.

1- International Organization for Standardization

2 - International Electrotechnical Commission

3- International Organization of Legal Metrology (Organisation Internationale de Metrologie Legale)

4 - Contact point

5 - Codex Alimentarius Commission

کمیسیون فنی تدوین استاندارد

« مهندسی سامانه و نرم افزار - تضمین سامانه‌ها و نرم افزار - قسمت ۲: مورد تضمین »

رئیس:

میرشمسی، فاطمه
(لیسانس حقوق)

سمت و / یا نمایندگی

اداره کل استاندارد استان یزد

دبیر:

میرحسینی، مجید
(لیسانس کامپیوتر)

شرکت پارس معیار سنجش ایساتیس

اعضاء: (اسامی به ترتیب حروف الفبا)

ارسلان، علیرضا
(فوق لیسانس مدیریت)

جهاد دانشگاهی استان یزد

افضل آبادی، محمد رضا
(فوق لیسانس صنایع)

سازمان صنعت، معدن و تجارت

بزرگ، ایمان
(لیسانس مدیریت)

شرکت کاشی کوروش

جعفری ندوشن، زهرا
(فوق لیسانس صنایع)

اداره کل استاندارد استان یزد

سیده مینا، حسینی زاده
(فوق لیسانس مدیریت)

شرکت پارس معیار سنجش ایساتیس

ماندگاری، مریم
(فوق لیسانس صنایع)

اداره کل استاندارد استان یزد

پیش‌گفتار

استاندارد « مهندسی سامانه و نرم‌افزار - تضمین سامانه‌ها و نرم‌افزار - قسمت ۲: مورد تضمین » که پیش‌نویس آن در کمیسیون فنی مربوط توسط شرکت پارس معیار سنجش ایساتیس بر مبنای روش تنفيذ مورد اشاره در راهنمای ISO/IEC Guide 21-1 (پذیرش منطقه‌ای یا ملی استانداردهای " بین‌المللی / منطقه‌ای" و دیگر مدارک استاندارد) به عنوان استاندارد ملی ایران، تهیه شده و در سیصد و هیجدهمین اجلاس کمیته ملی استاندارد رایانه و فراوری داده‌ها مورخ ۱۳۹۲/۱۱/۱۶ مورد تصویب قرار گرفته است، اینک به استناد بند یک ماده ۳ قانون اصلاح قوانین و مقررات سازمان ملی استاندارد ایران، مصوب بهمن ماه ۱۳۷۱، به عنوان استاندارد ملی ایران منتشر می‌شود.

برای حفظ همگامی و هماهنگی با تحولات و پیشرفت‌های ملی و جهانی در زمینه صنایع، علوم و خدمات، استانداردهای ملی ایران در مواقع لزوم تجدید نظر خواهد شد و هر پیشنهادی که برای اصلاح و تکمیل این استانداردها ارائه شود، در هنگام تجدید نظر در کمیسیون فنی مربوط مورد توجه قرار خواهد گرفت. بنابراین، باید همواره از آخرین تجدیدنظر آنها استفاده خواهد شد.

این استاندارد ملی بر اساس پذیرش استاندارد " بین‌المللی / منطقه‌ای" به شرح زیر است:

ISO/IEC15026-2:2011 System and software engineering - system and software assurance -
Part 2: Assurance case

مهندسی سامانه و نرم افزار – تضمین سامانه‌ها و نرم افزار – قسمت ۲:

مورد تضمین

۱ هدف و دامنه کاربرد

این استاندارد بر اساس پذیرش استاندارد بین‌المللی ISO/IEC 15026-2:2011 تدوین شده است. هدف از تدوین این استاندارد، تعیین کمیت الزامات برای ساختار و محتویات موارد تضمین است. موارد تضمین شامل ادعای سطح بالا برای ویژگی یک سامانه یا محصول (یا مجموعه‌ای از ادعاها)، استدلال منطقی در مورد این ادعا، مدرک و فرضیات صریحی که منجر به این استدلال می‌شود، است. این استدلال ساختار یافته، ادعای سطح بالا را به مدارک و فرضیات و استدلال سطوح متعدد ادعاهای پایین‌تر مرتبط می‌کند.

این استاندارد در خصوص کیفیت محتویات یک مورد تضمین الزاماتی را تعیین نمی‌کند. در عوض، الزامات را روی وجود محتویات و ساختار مورد بیمه‌ای قرار می‌دهد. در حال حاضر، در عمل از نمادها و اصطلاحات متعدد و اندکی متفاوت استفاده می‌شود. این استاندارد از اصطلاحات خاص یا نمایش نگاشتاری استفاده نمی‌کند.

همچنین این استاندارد الزاماتی را بر روی معانی اجرای فیزیکی داده قرار نمی‌دهد و شامل الزاماتی برای افزودن یا به اشتراک گذاشتن نمی‌شود.

کلیه بندهای استاندارد ISO/IEC 15026-2:2011 در مورد این استاندارد معتبر و الزامی است.